

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Бургас, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова

Мая П. Величкова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора М. Ан. Д.
като разгледа докладваното от Мая П. Величкова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222000600071 по описа за 2022 година

С Присъда № 39/13.12.2021г., постановена по НОХД № 1201/2021г. по описа на Окръжен съд Бургас, подсъдимият ДМ. ЯН. (I. D.), роден на **.**.**.г. в Република Молдова, е признат за виновен в това, че на 27.07.2019г. около 14.30ч.-14.40ч. в гр.Бургас, ж.к.“Меден рудник“, ул.“Въстаническа“ № 57, в Заложна къща „Штедрия“ („Прима 2000 - Заложна къща“ ЕООД), като съизвършител, в съучастие с молдовския гражданин К. Т. (Т. С. М.), роден **.**.****г., с национален паспорт *****), отнел чужди движими вещи - общо 202бр. златни накити, от които 41 чифта обеци, 81бр. пръстена, 29бр. медальона, 30бр. кръста, 9бр. гривни, 12бр. синджира, всички изработени от 14 каратово злато, с марка „585“, с общо тегло 720.54 грама, на обща стойност 46 835 лева, от владението на М. В. Ш., ЕГН *****), касиер в заложната къща, с намерение противозаконно да ги присвои като употребил за това сила и грабежът е в големи размери, поради което и на основание чл.199 ал.1 т.1, вр.чл.198 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК и чл.54, вр.чл.58а ал.1 от НК го осъдил на лишаване от свобода за срок от пет години, което да изтърпи при първоначален общ режим.

С присъдата, на основание чл.59 ал.1 от НК, съдът е приспаднал от

наложеното наказание времето, през което подс.Я. е бил с мярка за неотклонение задържане под стража и е бил задържан на основание чл.64 ал.2 от НПК, а именно от 13 януари 2021г. до влизане в сила на присъдата.

Съдът с присъдата е осъдил подсъдимия да заплати направените по делото разноски за експертизи в размер на 3180.03лв по сметка на ОД МВР Бургас.

Депозиран е протест от представителя на ОП Бургас, който намира присъдата за неправилна и незаконосъобразна в частта относно размера на наложеното наказание лишаване от свобода за срок от пет години. Прокурорът счита наложеното наказание за несъответно на обществената опасност на подсъдимия и неговата дейтелност, респективно не съответства и на целите на наказанието. Намира наложеното наказание за занижено, определено при превес на смекчаващи вината обстоятелства, които не са налице, поради което следва да бъде увеличено. Сочи като единствено смекчаващо вината на подсъдимия обстоятелство необремененото му съдебно минало, при наличие на съществени отегчаващи наказателната отговорност обстоятелства, а именно мястото на извършване на деянието, което не е в изолирана среда, а в търговски обект, както и значителната стойност на отнетото имущество, надхвърляща значително големи размери; негативното отражение върху пострадалата Ш., собственика на отнетото имущество и свидетелите А. и а. А.; причиненото временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалата Ш.; високия обществен отзвук и отрицателна обществена оценка; факта, че се касае за чужд гражданин, посетил Република България за извършване на умишлено престъпление в съучастие с друго лице, като веднага след деяние двамата са напуснали страната. Предлага на подсъдимия да се наложи наказание тринадесет години лишаване от свобода при превес на отегчаващите вината обстоятелства, като се приложи института на чл.58а от НК и наказанието да бъде намалено с една трета. Според прокурор, това наказание ще бъде съобразено с високата степен на обществена опасност на подсъдимия и неговата дейтелност, което налага изолирането му от обществото в място за лишаване от свобода за едни съществен период от време.

Недоволен от така постановената присъда е останал и подс.ДМ. ЯН., който я обжалва в срок пред Апелативен съд Бургас, чрез защитника си и

резервния защитник. В жалбата, депозирана от защитника на подс.Я., се счита, че присъдата е незаконосъобразна, необоснована и постановена при допуснати нарушения на материалния и процесуален закон. Посочва се наличие на множество смекчаващи вината обстоятелства, поради което наложеното наказание по размер е необосновано високо. В жалбата, постъпила от резервния защитник на подсъдимия, се смята, че размерът на наложеното наказание е неправилен и необосновано определен, и е в несъответствие с целта на закона, като е в отклонение от принципите и основните начала на наказателния процес по чл.13 и чл.14 от НПК. И в двете жалби се иска намаляване на размерът на наложеното на подс.Я. наказание.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят на Апелативна прокуратура Бургас поддържа протеста, като го счита за аргументиран и съответен на доказателствата по делото, а жалбите намира за неоснователни, поради което предлага да бъдат отхвърлени. Ангажира становище, че с оглед вида и характера на извършеното деяние, начина му на изпълнение, личността на извършителя и конкретните последици – съставомерни и несъставомерни, следва да се определи наказание при превес на отегчаващите вината обстоятелства, а не при превес на смекчаващите. Твърди висока абсолютна степен на обществена опасност на деянието грабеж в сравнение с другите престъпления против собствеността, както и високата конкретна обществена опасност на това деяние предвид мястото му на извършване – в търговски обект, което се отличава като публичност на мястото, през светлата част от денонощието, което сочи на хладнокръвност при изпълнение на намисленото, самото изпълнение на деянието - появата на клиенти в обекта не е попречило и отказало извършителя от изпълнение на намисленото, целенасочено, предварително обмислено в спокойна обстановка и планирано действие, определящо се от използваните средства за това – кабелни връзки тип миша опашка, ръкавици, шапки и очила, хладнокръвно упражняване на принудата по отношение на пострадалата. В подкрепа се твърдят и причинените телесни увреждания на пострадалата, включително и психически, изразяващи се в уплаха и стрес, продължили във времето, както и причинени психически увреждания и на клиенти на търговския обект. Заявява се, че следва да се вземат предвид като отегчаващи обстоятелства и предмета на престъплението, в частта значително превишаваща големите размери като квалифициращ признак. Представителят на държавното

обвинение намира, че първата инстанция неправилно е определила степента на обществена опасност на личността на подсъдимия като ниска, изхождайки единствено от формалния критерий, касаещ съдебното му минало и липсата на извършени други регистрирани престъпления. В подкрепа на изложеното сочи, че степента на обществена опасност на деянието е висока и деянието съчетава посегателство срещу собствеността и личността, като съчетано с хладнокръвния начин на планиране и изпълнение, водят до извод за проявени от подсъдимия черти на характера, които го определят като суров и решителен за изпълнение на намисленото престъпно деяние. Счита признаването на фактите и изразеното съжаление за декларативни, ползвани само за облекчаване на положението на подсъдимия, а не като положителна атестация. В крайна сметка се твърди, че в мотивите на присъдата са изложени тези обстоятелства, но направените изводи от първата инстанция са необосновани, тъй като съдът е дал приоритет на необремененото съдебно минало и младата възраст на подсъдимия. Пледира за изменение на присъдата в частта относно определеното наказанието, което е несправедливо, поради което следва да се увеличи размера му при превес на отегчаващите вината обстоятелства, а именно на 13 години лишаване от свобода и след редукцията му по чл.58а от НК да се определи в размер на 8 години и 6 месеца, както и да се измени първоначалния режим на изтърпяване на наказанието от общ на строг.

Пред въззивния съд подсъдимият ДМ. ЯН. се явява лично и с упълномощен защитник - адв.В.В. от АК Бургас и с резервен защитник – адв.П.Г. от АК Бургас, които поддържат депозираните жалби и считат протеста за неоснователен.

Защитникът на подс.Я. счита, че наказанието следва да се наложи при условията на чл.55 от НК, защото се касае за деяние, което не е с толкова висока степен на обществена опасност, което да го отличава от обичайната такава. Изтъква, че следва да бъде обсъдено не само чистото съдебно минало на подсъдимия, но и липсата на криминални регистрации, младата му възраст, изразеното съжаление, което не е с декларативен характер, а искрено съжالياва, че се е подвел и е извършил това деяние, което е изолирано в живота му. Намира, че наложеното наказание е необосновано високо и индивидуалната, и генерална превенция, ще се изпълни като се определи пониско ефективно наказание в размер на 6 години лишаване от свобода, което

да се редуцира на 4 години. Счита, че деянието не се явява с много по-висока обществена опасност в сравнение с обичайните такива. Посочва, че относно твърдението на прокурора за висока степен на обществена опасност на личността на подсъдимия, също няма нито едно доказателство, и това не следва да се извежда само от факта, че подсъдимият е участвал в извършването на деянието в светлата част на деня, на публично място, а напротив следва да се вземе предвид, че действията на подс.Я. са ограничени в сравнение с действията на другото лице. Иска от наложеното наказание да бъде приспаднато времето, през което подсъдимият е бил задържан близо една година при изпълнение на молба за правна помощ, преди довеждането му на територията на Република България. Пледира за изменение на присъдата като се определи по-ниско наказание, като по този начин ще се осъществи генералната и индивидуална превенция на наказанието.

Резервният защитник на подс.Я. подкрепя заявеното от защитника му. Допълва, че деянието е случайно относно обекта на извършване, тъй като не е имало предварително оглеждане на мястото на извършване, не е избран точния обект. Посочва, че подсъдимият пребивава в страната от 12.07.2019г. и незнайно защо в последния ден, преди заминаването си, е решил да се облагодетелства. Твърди, че от записите на камерите се вижда, че подсъдимият не е бил в този район преди това, което води до извода, че изборът на този обект е бил съвсем спонтанен, като даже не е заключена външната врата на заложената къща, за да не влизат други лица, което е и станало. Поради това се прави извод, че липсва обмислено предварително действие, което е само моментно увлечение от страна на подсъдимия, който е и студент. Пледира за намаляване на наложеното наказание, който да бъде определен в размер на 5 години и 6 месеца, към минималния размер.

Упражнявайки правото си на лична защита, подс.Я. се присъединява към доводите на защитниците си, като допълва, че е бил студент четвърти курс и се занимавал със спорт, като си е провалил спортната кариера. Иска да се зачете времето, през което е бил в затвора в Руската Федерация – 11 месеца и 27 дни. Потвърждава, че това деяние е случайно, с чисто съдебно минало е, няма извършени престъпления, млад човек е, има бъдеще и иска да промени живота си към по-добро.

В последната си дума моли за намаляване на наказанието.

Въззивният протест и въззивните жалби са подадени от лица, които съгласно чл.318 ал.2 и ал.3 от НПК имат право на протест (прокурорът) и на жалба (подсъдимия по делото), в посочения в чл.319 ал.1 от НПК петнадесетдневен преклузивен срок за обжалване, срещу оспорим по реда на въззивния контрол съдебен акт, поради което протестът и жалбите са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

Бургаският апелативен съд, след цялостна проверка на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните и в предмета, както и в пределите на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 НПК, намира протестът за неоснователен, а жалбите за частично основателни.

Съдебното производство пред първоинстанционния съд се е развило по правилата, уредени в Глава XXVII от НПК. В рамките на проведеното пред ОС Бургас съкратено съдебно следствие, съставът на съда е положил необходимите усилия при спазване на установените в НПК процесуални изисквания и е изяснил делото от фактическа страна. Анализирайки обхванто и задълбочено всички доказателствени източници, настоящата инстанция направи следните фактически констатации, които напълно съвпадат с тези на първоинстанционния съд.

Подсъдимият ДМ. ЯН. (I. D.) е роден на **.**.****г. в Република Молдова, гражданин е на Република Молдова, с идентификационен номер ***** и национален паспорт № В *****, издаден от Република Молдова, адресно регистриран е в Република Молдова, Тараклийски район, село Новоселовка, ул.“Мициурин“ № 4, неосъждан, неженен, не работи, има завършено средно образование, учи в Институт за социално икономическо прогнозиране и моделиране гр.Балашиха, Московска област.

Към 27.07.2019г. търговското дружество „Прима 2000“ ЕООД с ЕИК 102648598, стопанисвало търговски обект в гр.Бургас, кв.“Меден рудник“, ул.“Въстаническа“ № 57, който функционираше като заложна къща с име „Штедрия“. Обектът представлявал бетонен павилион, разделен на две от бронирано стъкло, преминаващо от единия край до другия край на помещението, като в единия край на стъклото работела служителка от заложната къща, а в другия край на стъклото се намирали витрините с бижутерски изделия. Заграждението от бронирано стъкло имало врата към мястото, където се намирала служителката. Външната врата на заложната

къща се самозаклучвала и само служителката можела да я отвори посредством бутон, когато отвън чакал клиент.

На 27.07.2019г., в посочения по-горе търговски обект, работела като касиер пострадалата М. В. Ш.. Около 14.30ч. тя била сама в заложената къща и видяла, че пред входната врата на заложената къща чакат двама мъже, високи около 170-180см, със слабо телосложение, с къси коси и светла кожа. Това били подсъдимият ДМ. ЯН. (I. D.) и К. Т. (Т. С. М.), роден на **.**.****г., гражданин на Република Молдова и с национален паспорт с № *****. Дватама носели слънчеви очила и шапки, като подсъдимият Я. носел зелена шапка от т.нар. тип „идиотка“, а К. Т. носел бяла шапка с козирка тип „бейзболна“. Т. бил облечен с дълги дънки и тениска и с раница на гърба си. Дватама, подсъдимият Я. и К. Т., били решили заедно да отнемат от заложената къща златни накити, като употребят за това сила.

Свидетелката Ш. ги видяла пред входната врата и я отворила посредством бутона. Подсъдимият Я. и Т. влезли в заложената къща и веднага се насочили към двете витрини срещу входа, в които се намирали златни бижута - пръстени, обеци, гривни, синджири и ланци от 14 каратово злато. Дватама мъже говорили помежду си на руски език. Разликата между двете витрини била, че в дясната имало мъжки пръстени, а в лявата - нямало.

Подсъдимият Я. и Т. започнали да оглеждат мъжките пръстени в дясната витрина. Т., говорейки на руски език, поискал от свид.Ш. да му покаже един от мъжките пръстени. Свидетелката излязла от заграждението и посредством ключовете си, отключила дясната витрина. Извадила пръстена, който поискал Т. и му го дала, за да го примери. Т. го примерил, след което казал на руски език, че пръстенът му е голям и го върнал. Докато свид.Ш. връщала пръстена обратно на стойката във витрината, подсъдимият се придвижил зад гърба ѝ и през раменете ѝ, с двете си ръце, ѝ притиснал устата, след което я натиснал към пода на помещението. Поради тези действия на подсъдимия, негов клетъчен материал останал по тениската на постр.Ш., в областта на гърба и раменете. Междувременно Т. се привел напред и хванал с ръцете си ръцете на пострадалата, която се опитвала неуспешно да се съпротивлява на действията на подсъдимия и неговия съучастник. Без да пускат свидетелката, подсъдимият и Т. я преместили по пода на помещението на заложената къща, така че тялото на постр.Ш. застанало по гръб на пода по

средата между заграждението, разделящо заложната къща, като вратата на заграждението била отворена. Подсъдимият Я. непрекъснато запушвал с ръка устата на свид.Ш., при което тя започнала да се задушава. Подсъдимият Я. подал на Т. 3бр. кабелни връзки тип миши опашки, с които Т. първо завързал краката на Ш., а след това и ръцете ѝ. При тези действия на подсъдимия, негов клетъчен материал останал по две от останалите впоследствие цели кабелните връзки миши опашки.

След като крайниците на постр.Ш. били завързани от Т., подсъдимият продължил да я държи и притиска насила към пода на заложната къща, като използвал извадените от дрехите му чифт черни ръкавици със сиви елементи на дланта и лепки с надпис „Bike Sport“ с малки ромбове с бял, зелен и син цвят. Тези ръкавици подсъдимият не поставил на ръцете си, а ги използвал, стискайки ги в ръка. По този начин, по външната и вътрешната повърхност на тези ръкавици, останал клетъчен материал на подс.Я.. Тъй като ръкавиците се допирали и до тялото на постр.Ш., клетъчен материал от пострадалата попаднал по външната повърхност на държаните от подсъдимия ръкавици.

В същото време, Т. се изправил, приближил се до витрините със златни накити, свалил раницата от гърба си, оставил я на пода, извадил от джобовете на панталоните си ръкавици и ги поставил на ръцете си. След това Т. извадил от витрините и сложил в раницата общо 202бр. златни накити, от които 41 чифта обеци, 81бр. пръстена, 29бр. медальона, 30бр. кръста, 9бр. гривни и 12бр. синджира, всички изработени от 14 каратово злато, с марка „585“, с общо тегло 720.54 грама, на обща стойност 46 835 лева.

В това време в заложната къща влязла свидетелката А. П. а.ова, поради което Т. взел раницата с отнетите златни накити, преминал през отворената врата на заграждението с бронирано стъкло и влязъл в помещението, обособено за служителя на заложната къща. Същевременно подсъдимият Я. се изправил и тръгнал към входната врата на заложната къща. При тези си действия той изтървал на пода на заложната къща една от държаните от него ръкавици, а именно черна ръкавица със сиви елементи на дланта, лепка с надпис „Bike Sport“ и малки ромбове с бял, зелен и син цвят. Втората ръкавица от чифта подс.Я. стискал в дясната си ръка. Т. също тръгнал първоначално след него.

Подсъдимият Я. затворил входната врата на заложната къща след като

свид.а.ова влязла в помещението и на руски език ѝ казал да е тиха и да сяда. След това Т. се върнал назад, влязъл отново зад заграждението, за да потърсил бутона за отваряне на входната врата, но не успял да го намери, поради което вдигнал от пода свид.Ш. и ѝ казал на руски език, че иска да отвори входната врата на заложената къща. Свидетелката Ш. натиснала бутона за отваряне на входната врата, последната се отворила и К. Т., който носел раницата с отнетите златни накити, както и подс.ДМ. ЯН., излезли от заложената къща, бягайки.

Случващото се в заложената къща и действията на Т. и подс.Я. били заснети от охранителните камери за видеонаблюдение, поставени в заложената къща, като видно от приложените по делото видеозаписи, подсъдимият и Т. са напуснали заложената къща около 14.40 часа.

Междувременно към заложената къща се насочил съпругът на свид.А. а.ова – свидетелят а. Д. а.ов, който видял мъж с шапката тип „идиотка“ – подс.Я., да бяга по улицата. Малко по-късно на място пристигнал и служител на СОТ, който с ножица срязал кабелната връзка миша опашка, с която били вързани краката на Ш..

При извършен на 27.07.2019г. оглед на местопроизшествие в заложената къща „Штедрия“ били установени и иззети като веществени доказателства 1бр. черна ръкавица със сиви елементи на дланта, лепка с надпис „Bike Sport“ и малки ромбове с бял, зелен и син цвят, 2бр. кабелни връзки тип миша опашка с дължина около 40см - цели, и 1бр. кабелна връзка тип миша опашка с дължина около 40см - срязана.

В хода на разследването, пострадалата Ш. предала на разследващите дрехите, с които била облечена по време на инкриминираното деяние, а именно 1бр. дамска червена тениска, 1бр. дамски къси светлосини дънкови панталони и 1бр. дамски кожен колан, черен на цвят, с метална катарама.

В хода на разследването било проведено разпознаване по снимки, като при това процесуално-следствено действие свидетелите а.ов и Ш. разпознали подсъдимия Я., а свид.Ш. разпознала и Т..

Видно от заключенията по назначените в хода на разследването съдебно-медицинска експертиза СМЕ 176/2019г. (л.63-64, т.ІІ от ДП) и допълнителната съдебно-медицинска експертиза (л.68-69, т.ІІ от ДП) на постр.Ш. били причинени кръвонасядания по лицето, оток на горната устна с

кръвонасядане, кръвонасядания по шията, кръвонасядания по гривнените стави и глезените, които са довели до временно разстройство на здравето ѝ, неопасно за живота, като липсват данни пострадалата да е загубила съзнание от степен на разстройство на здравето, временно опасно за живота.

Установено е от заключение по назначената в хода на разследването съдебно-оценъчна експертиза (л.38-40, т.ІІ от ДП), че общата стойност на 720.54 грама златни накити, 14 карата, марка 585, възлиза на 46 835 лева.

От проведените в хода на разследването оперативно – издирвателни и процесуално-следствени действия се установило, че преди да влязат в заложната къща „Штедрия“, Т. и подсъдимия Я. са се движили пеш по ул.“Кооператор“ в ж.к.“Меден рудник“, гр.Бургас, от нея по ул.“Роден край“, след нея завили наляво по ул.“Въстаническа“, след което влезли в заложната къща. След като двамата напуснали заложната къща, те се върнали, бягайки по същият маршрут. След преглед на записи, изготвени от камера, находяща се в края на ж.к.“Меден Рудник“, на ул.“Захари Ст.“, на изхода за гр.Средец, приложени по делото, било установено, че след извършване на деянието подсъдимият и съучастникът му Т., бягали, влезли в тревната площ и продължили да бягат успоредно на пътя за гр.Средец.

В следващите дни, в интернет пространството бил публикуван видеоклип от грабежа, който бил видян от свидетеля Д. С. Д., служител в заложна къща „А. и Д.“ в гр.Поморие. Свидетелят Д. разпознал мъжа с шапката „идиотка“, че е подсъдимия Я., който, като клиент на заложна къща „А. и Д.“, на 16.07.2019г., му продал мобилен телефон „Айфон 5 S“, съпровождан от втори мъж. При извършеното в хода на разследването разпознаване, свид.Д. разпознал по снимки подсъдимия, а също и Т. - като мъжа, съпровождал подс.Я. при посещението на заложната къща в гр.Поморие.

Посоченият от свид.Д. мобилен телефон „Айфон 5S“, бил продаден от заложна къща „А. и Д.“ в гр.Поморие на свидетелят П. Цв. Г.. В хода на разследването свид.П. Г. доброволно предал телефона, който бил приложен като веществено доказателство по делото – 1бр. мобилен телефон марка „Айфон“, модел „5S“, ИМЕЙ 359137075475274, със счупен/пукнат дисплей, без СИМ карта.

В хода на разследването били прегледани и записи от камерите за

видеонаблюдение, установени в гр.Поморие, приложени към делото, като полицейските служители установили, че двамата мъже, посетили заложна къща „А. и Д.“, преминават пеша през целия гр.Поморие, достигайки до к-с „Поморие Резидънс“, намиращ се в края на града. От записите, изготвени от изграденото видеонаблюдение на комплекс „Поморие Резидънс“, записите са приложени към делото, било установено, че в 14.25 часа на 16.07.2019г. същите лица преминали пеш покрай комплекса, като единия се спрял до чешма с маркуч до комплекса. След около 20-30 секунди продължили и излезли на черния път в посока боровата горичка до комплекса.

Свидетелката Л. К., живуща в комплекса, посочила, че двама мъже, отговарящи на описанието, са ползвали въпросния маркуч като тя им е направила забележка, като единият от двамата отговорил на руски език. Тези мъже по нейни впечатления нощували в тъмносин автомобил, намиращ се в боровата горичка. Няколко дни по-късно видяла двамата мъже да оправят багажа си в багажника на автомобила и да си отиват. Поради това служителите на ОД МВР Бургас се насочили по установяване на автомобила, като от проведените оперативно-издирвателни действия заключили, че се касае за лек автомобил „Фолксваген Голф“ с регистрационен номер „*****“. От извършените справки в АПИ, този автомобил бил установен в посока на движение към гр.Бургас, на камера „Сарафово“, в 13.15ч. на 27.07.2019г., като в 13.46ч. лекият автомобил е бил заснет на камера на изхода на гр.Бургас посока гр.Средец, в обратна посока е заснет в 14.48ч., а на АПИ камера „Сарафово“ е заснет в 15.08ч. с посока към гр.Варна и след това към румънската граница. Подробното движение на автомобила в гр.Бургас било описано в докладна записка с рег. № 251р-22819/ 01.08.2019г. (л.115-117, т.І от ДП), а движението на автомобила по камерите на АГТИ – в докладна записка с рег.№ 251р-22958/01.08.2019г. (л.120, т. І от ДП).

Цялостното движение на лекият автомобил „Фолксваген Голф“ с регистрационен номер „*****“ е видно от изготвената видеотехническа експертиза № 256/27.07.2020 г. (л.27-л.62, т.VII от ДП).

Видно от справка от АИС „Граничен контрол“ лекият автомобил „Фолксваген Голф“ с регистрационен номер „*****“ е влязъл в страната на 12.07.2019г. в 06.37ч. през ГКПП „Силистренско шосе“. В 06.31ч. на 12.07.2019 г., през същият граничен пункт, в страната влезли подсъдимият Я.

и лицето К. Т.. Лекият автомобил напуснал страната в 20.45ч. на 27.07.2019г. през ГКПП „Силистренско шосе“. Подсъдимият и Т. напуснали Република България в 19.38ч. на 27.07.2019г. също през ГКПП „Силистренско шосе“ (видно от докладна записка №251р-22930/01.08.2019г. – л.118-л.119, т.І от ДП).

Във връзка с горното, по линия на международното полицейско сътрудничество, чрез ГДНП, били изискани снимкови материали на Т. и подсъдимия. В хода на разследването били издадени Европейски заповеди за арест за подсъдимия Я. и за К. Т., съответно били отправени предложения за изготвяне на молби за екстрадиция на двамата. Същите били обявени за издирване и с червена бюлетина на Интерпол, като са били установени от молдовската полиция в гр.Комрат, Молдова.

На 22.01.2020г. в ОП Бургас бил получен факс с рег.№ А-2115/22.01.2020г. на ДМОС до ВКП, отдел „Международен“, видно от който обявеният за международно издирване подс.Я. бил задържан на 21.01.2020г. в гр.Москва, на летище „Шереметиево“. Спрямо подс.Я. била осъществена екстрадиция, подсъдимият бил доведен на територията на Република България на 13.01.2021г. и на 16.01.2021г. лично му било предявено обвинението. Окръжен съд Бургас му взел мярка за неотклонение задържане под стража.

С постановление от 08.03.2021г. материалите по делото спрямо К. Т., на основание чл.216 ал.1 от НПК, били отделени в ново досъдебно производство, водено под № 95/2021г. по описа на ОД МВР Бургас, пр.вх.№ 1701/2021г., пор.№ 121/2021г. по описа на Окръжна прокуратура Бургас.

От подсъдимия Я. били взети образци за ДНК изследване под формата на клетъчен материал от вътрешността на устната кухина, както и образци за видеотехническа, идентификационна експертиза, под формата на фотоснимки.

Видно от заключенията на изготвените ДНК експертизи – ДНК експертиза № 19/ДНК-215 от 16.10.2019г., ДНК експертиза № 19/ДНК-218 от 16.10.2019г. и ДНК експертиза № 21/ДНК-18/22.01.2021г., всички на БНТЛ при ОД МВР Бургас, клетъчен материал с ДНК профила на подсъдимия ДМ. ЯН. бил установен по събраните при разследването веществени доказателства, а именно – по тениската на свидетелката Ш. (в областта на

гърба и раменете на дрехата), по двете цели кабелни връзки тип миши опашки, иззети при извършения оглед, както и по иззетата при същото следствено действие 1бр. черна ръкавица със сиви елементи на дланта, лепка с надпис „Vike Sport“ и малки ромбове с бял, зелен и син цвят (по вътрешността на тази ръкавица и по външната ѝ повърхност).

Видно от заключенията на видеотехническа експертиза № 271/02.08.2019г. (л.42-л.57, т.ІІ от ДП) и на допълнителна видеотехническа експертиза № 28/28.01.2021г. (л.79-л.84, т.VІІІ от ДП), заснетият на 27.07.2019г. при процесния грабеж, от камерите за наблюдение в заложна къща „Штедрия“ в гр.Бургас, ж.к.“Меден Рудник“, ул.“Въстаническа“ № 57, мъж със зелена шапка тип „идиотка“ най-вероятно е подсъдимият ДМ. ЯН., както и че мъжът, продал мобилен телефон на 16.07.2019г. в заложна къща „А. и Д.“ в гр.Поморие, най-вероятно също е подсъдимият.

По делото е бил приобщен като веществен доказателство и мобилният телефон на подсъдимия Я., с който той постъпил в ареста – 1бр. мобилен телефон марка „Айфон“, модел „8“, черен на цвят, ИМЕЙ *****, ведно със СИМ карта № *****, но последният не е могъл да бъде отключен и изследван въпреки назначената за тази цел техническа експертиза № 34/03.02.2021г. на БНТЛ при ОД МВР Бургас. При изследване на мобилен телефон марка „Айфон“, модел „5S“, ИМЕЙ 359137075475274, без СИМ карта, който подс.Я. продал в ЗК „А. и Д.“ гр.Поморие, доброволно предаден от свид.Г., който го купил от заложната къща, не е възстановена информацията от апарата, тъй като не се разполага с потребителско име и парола, видно от заключението на техническата експертиза № 325/10.10.2019г. (л.33-л.34, т.VІ от ДП).

Отнетите златни накити не са открити в хода на разследването.

В хода на разследването с протокол доброволно бил предаден, воденият в „Прима 2000“ ЕООД регистър на извършените продажби за 26.07.2019г. – 27.07.2019г. (Приложение 3 към чл.11 ал.1) за обект „Штедрия 4“ – „Меден Рудник“, гр.Бургас, ул.“Въстаническа“ № 57, в който са отразени всички златни артикули 14 карата, които били продадени в заложната къща в периода от 26.07.2019г. до 27.07.2019г., до инкриминираното деяние. След извършено, по време на разследването, подробно сравнение на всеки един от продадените артикули с тези, които свидетелят Р., упълномощен от управителя на

ощетеното юридическо лице, е заявил като откраднати – 720.54 грама, е установено, че няма повтарящи се артикули, т.е. никой от продадените артикули не е заявен за откраднат. Установена е стойността на процесните златни накити с тегло 720.54 грама, 14 карата, марка 585, към 27.07.2019г., а именно 46 835 лева, видно от изготвеното заключение на съдебно-оценъчната експертиза (л.38-л.39, т.ІІ от ДП).

Приетите за установени фактически положения, формулирани от въззивния съд, които не се отличават съществено от застъпените такива в атакувания първоинстанционен акт, се обосновават въз основа на анализа на събраните и проверени в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства, а именно показанията на разпитаните свидетели М. В. Ш., Д. С. Д., Л. К., К. К. К., а. Д. а.ов, Х. Р. Р., Ч. О. Й., Съ. Т. Ст., А. П. а.ова, П. Цв. Г., писмените доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум; протоколи за доброволно предаване; фиш за спешна медицинска помощ; протоколи за вземане на образци за сравнително изследване; справка-извлечение от Търговския регистър относно „Прима 2000“ ЕООД; протоколи за извършени разпознавания от свидетелите М. Ш., Д. Д., а. а.ов и Съ. Ст., ведно с фотоалбуми; докладни записки относно установяване на движението на л.а.Фолксваген Голф и лица; справка за съдимост на подс.Я.; регистър на извършените продажби в заложната къща; справка от Районен център 112 Бургас, ведно с компакт диск; справка за движението на л.а. с рег.№ CZR 696; писма; оптични носители със записи от охранителни камери; приемно-предавателни протоколи; разписка за продажба и заложен билет относно мобилен телефон на подсъдимия; телеграма за обявяване на ОДИ по отношение на подсъдимия; справка за пътуване на лица – чуждестранни граждани; справка за собственост на МПС; документи за издадена ЕЗА за подс.Я. и екстрадиция; протокол за изготвяне на ВДС – разговори на тел.112; протокол за предаване на вещи; справка за задържане на подсъдимия на територията на Руската Федерация, веществените доказателства - 1бр. черна ръкавица със сиви елементи на дланта и надпис “Bike Sport”; 3бр. кабелни връзки тип „миша опашка“; 1бр. дамска червена тениска; 1бр. дамски къси светлосини дънкови панталони; 1бр. дамски кожен колан, черен на цвят и с метална катарама; 1бр. мобилен телефон марка „Айфон“, модел „5S“, ИМЕЙ 359137075475274 със счупен/пукнат дисплей без СИМ карта; 1бр. мобилен телефон марка „Айфон“,

модел „8“, черен на цвят, ИМЕЙ *****, ведно със СИМ карта № *****, образци от клетъчен материал и изготвените по делото експертизи – съдебно-оценъчна експертиза, видеотехническа (лицево-идентификационна) експертиза № 271/02.08.2019г. и допълнителна комплексна видеотехническа (лицево-идентификационна) № 28/28.01.2021г., видеотехническа експертиза № 256/27.07.2020г., съдебно-медицинска експертиза и допълнителна такава, ДНК експертизи № 19/ДНК-215 от 16.10.2019г., № 19/ДНК-218 от 16.10.2019г., № 21/ДНК-18 от 22.01.2021г. и техническа експертиза № 325/10.10.2019г.

Въззивната инстанция, обсъждайки в съвкупност доказателствата по делото, събрани в хода на съдебното дирене пред първата инстанция, се солидаризира с преценката на окръжния съд и намира, че са установени по несъмнен начин всички значими за правилното решаване на казуса обстоятелства, съобразно фактическото им описание по-горе, на основата на които е решен въпросът за наказателната отговорност на подс.Я.. Възраженията на защитата на подсъдимия, насочени към оспорване изводите на първата инстанция по въпроса за справедливостта на наложеното наказание, се споделят частично от настоящия състав на съда.

Така установената фактическа обстановка не се оспорва от страните и се подкрепя от материалите по делото, събрани при условията и по реда на процесуалния закон в хода на ДП и проведеното от първоинстанционния съд съкратено съдебно следствие, а именно показанията на свидетелите М. В. Ш., Д. С. Д., Л. К., К. К. К., а. Д. а.ов, Х. Р. Р., Ч. О. Й., Съ. Т. Ст., А. П. а.ова, П. Цв. Г., разпитани в хода на ДП. Тези свидетелски показания напълно кореспондират с признатите от подсъдимия факти и обстоятелства, описани в обвинителния акт, които подс.Я. лично признава по реда на чл.371 т.2 от НПК в хода на съкратеното съдебно следствие. Самопризнанията на подсъдимия и свидетелските показания са последователни, безпротиворечиви и логични, в съвкупност кореспондират, както помежду си така и със заключенията на вещите лица по приетите от съда съдебно-оценъчна експертиза, съдебно-медицинска експертиза и допълнителна СМЕ, три ДНК експертизи, две видеотехнически експертизи и допълнителна видеотехническа експертиза, и техническа експертиза, а също и с приложените по делото писмени доказателствени материали и веществени доказателства, всички надлежно приобщени към доказателствения материал.

На базата на установените по безспорен начин факти първоинстанционният съд е направил обоснован и законосъобразен извод, че с гореописаното деяние подсъдимият Я. е осъществил от обективна и субективна страна признаците на състава на престъплението, за което е предаден на съд, а именно по чл.199 ал.1 т.1, вр.чл.198 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК, тъй като на 27.07.2019г. около 14.30ч.-14.40ч. в гр.Бургас, ж.к.“Меден рудник“, ул.“Въстаническа“ № 57, в Заложна къща „Штедрия“ („Прима 2000 - Заложна къща“ ЕООД), като съизвършител, в съучастие с молдовския гражданин К. Т. (Т. С. М.), роден **.**.****г., с национален паспорт *****(****)), отнел чужди движими вещи - общо 202 бр. златни накити, от които 41 чифта обеци, 81бр. пръстена, 29бр. медальона, 30бр. кръста, 9бр. гривни, 12бр. синджира, всички изработени от 14 каратово злато, с марка „585“, с общо тегло 720.54 грама, на обща стойност 46 835лв от владението на М. В. Ш., ЕГН *****(****), касиер в заложната къща, с намерение противозаконно да ги присвои като употребил за това сила и грабежът е в големи размери. Установено е безспорно отнемането на процесното количество златни накити на обща стойност 46 835 лева от владението на свид.М. Ш. и употребената за това сила от страна на подсъдимия, изразяваща се в притискане на устата на пострадалата свидетелка с ръце, натискането ѝ към пода на помещението, преместването ѝ по пода до вратата на заграждението в заложната къща, при което останал негов клетъчен материал по тениската на пострадалата, видно от установеното в заключенията на изготвената ДНК експертиза № 19/ДНК-218/16.10.2019г. (л.24-л.27, т.VI от ДП) и ДНК експертиза № 21/ДНК-18/22.01.2021г. (л.87-л.92, т.VIII от ДП). Действията на подс.Я. продължили с подаване на три кабелни връзки на Т., който завързал с тях ръцете и краката на постр.Ш., а подсъдимият непрекъснато запушвал устата на пострадалата. По две от останалите цели кабелни връзки, иззети при извършения оглед на местопроизшествие, отново останал клетъчен материал, видно от заключението на извършената ДНК експертиза № 21/ДНК-18/22.01.2021г. (л.87-л.92, т.VIII от ДП). След завързване на крайниците на свид.Ш., подсъдимият продължил да я държи и притиска насила към пода на заложната къща, използвайки чифт ръкавици, извадени от дрехите му, една от които подсъдимият изгървал в заложната къща. Именно тази ръкавица е иззета при извършения оглед на произшествието и по нея е открит клетъчен материал от пострадалата и от

подсъдимия, установено в извършените ДНК експертизи № 19/ДНК-215/16.10.2019г. (л.17-л.22, т.VI от ДП) и № 21/ДНК-18/22.01.2021г. (л.87-л.92, т.VIII от ДП).

Установените действия на подсъдимия по време на извършване на деянието се потвърждават освен от заключенията на извършените ДНК експертизи и от показанията на пострадалата свид.Ш., които кореспондират и с показанията на свид.А. а.ова, влязла по време на извършване на грабежа в заложената къща, както и с показанията на съпруга ѝ – свид.а. а.ов, чакащ пред заложената къща и видял подсъдимият да излиза от заложената къща, бягайки. Установената фактология кореспондира и със заключенията на изготвените видеотехнически експертизи (лицево-идентификационно изследване) и допълнителна такава с №№ 271/02.08.2019г. (л.42-57, т.II от ДП), № 28/28.01.2021г. (л.79-л.83, т.VIII от ДП) и № 256/27.07.2020г. (л.27-л.62, т.VII от ДП), основаващи се на изследване на заснетите видеозаписи от охранителните камери. Участието на подс.Я. в процесното деяние се доказва и от извършените разпознавания, при които свидетелите Ш. и а.ов са категорични, че единият извършител е именно подс.Я.. Тези обстоятелства се подкрепят и от обективно установеното при извършения преглед на пострадалата на 28.07.2019г. и направеното въз основа на това заключение в изготвената съдебно-медицинска експертиза (л.63-л.64, т.II от ДП) и допълнителна СМЕ (л.68-л.69, т.II от ДП). Вещото лице е констатирало увреждания, които подробно са описани в заключението, и които напълно се подкрепят и съответстват на заявеното от пострадалата Ш., както и от свид.а.ова, влязла в заложената къща през незатворената врата и станала свидетел на извършения грабеж и присъствала при излизане на подсъдимия и Т. от заложената къща, относно състоянието и употребената сила спрямо пострадалата. Свидетелят а.ов също видял от заложената къща, в която влязла съпругата му – свид.а.ова, да излиза подс.Я.. Заключенията по горепосочените експертизи, показанията на свидетелите Ш., а.ов, а.ова и Р., както и извършените разпознавания, оглед на местопроизшествие, и всички събрани на ДП доказателства и доказателствени средства, позволяват обективно да се приеме, че подс.Я. е участвал в отнемането на процесните чужди вещи и фактически е упражнил физическа сила спрямо постр.Ш. и е сломил съпротивата ѝ, след което другият извършител Т. взел от витрините златните накити. Установените факти и обстоятелства не се отричат от подс.Я., като

правилно първата инстанция се позовала и на самопризнанията му, направени в хода на проведеното съкратено съдебно следствие.

Отчитайки признанието на подсъдимия относно фактите в обвинителния акт, които категорично се потвърждават от експертните заключения и събрания на досъдебното производство, при проведеното съкратено съдебно следствие, безпротиворечив доказателствен материал, правилно първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият с действията си е осъществил състава на престъпление по чл.199 ал.1 т.1, вр.чл.198 ал.1, вр.чл.20 ал.2 от НК.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че от субективна страна деянието е извършено от подсъдимия Я. виновно, при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11 ал.2 предл.1 от НК. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на престъпния резултат и е искал настъпването му. Доказателствено обезпечен се явява и изводът на съда, че подс.Я. и Т. са действали при общност на умисъла, като всеки от тях е съзнавал участието си в деянието, и са искали и предвиждали осъществяването на грабежа от двамата, в съучастие като съизвършители. Двамата са имали представа, че с действията си сломяват съпротивата на постр.Ш. и прекъсват фактическата ѝ власт върху предмета на престъплението, като са желали и са установили своя трайна фактическа власт върху отнетите чужди вещи. Налице е и специфичното намерение у подс.Я. и Т., а именно противозаконно присвояване на отнетите вещи. Подсъдимият и другият съизвършител Т. са отнели вещите от владението на пострадалата против нейната воля, след като са сломили съпротивата ѝ чрез употребената сила, при което са съзнавали, че пострадалата не е съгласна да се отнемат процесните вещи от фактическата ѝ власт, но въпреки това са действали преодолявайки съпротивата ѝ чрез упражнена сила, с намерение да присвоят предмета на деянието и с действията си са установили фактическа власт върху него.

Правилно окръжният съд, съобразявайки се с задължителните указания на ТР № 1/1998г., ОШНК, ВКС, при определяне квалифицирания признак големи размери относно извършеното престъпление, е взел предвид паричната равностойност на предмета на престъплението, която надхвърля седемдесет пъти установената в страната минимална работна заплата към

датата на извършване на престъплението - 27.07.2019г. Минималната работна заплата за страната, определена с ПМС № 320/20.12.2018г., е била 560 лева, т.е големите размери са в размер на 39 200 лева. Предвид изложеното и с оглед установената посредством съдебно-оценъчната експертиза, стойност на откраднатите вещи в размер на 46 835 лева, извършеното от подсъдимия Я. и от съучастника му Т. деяние, покрива обективните критерии за съставомерност на деянието по чл.199 ал.1 т.1 от НК, вр. чл.198 ал.1 от НК.

Съобразявайки всичко изложено, въззивният съд намира, че въз основа на анализа на доказателствените материали, събрани в хода на досъдебно производство и приобщени към делото по реда на съкратеното съдебно следствие пред първата инстанция, решаващият съд обосновано е приел, че обвинението срещу подсъдимия е доказано по несъмнен начин, поради което правилно и законосъобразно го е признал за виновен.

Единственото възражение и оплакване от страна на подсъдимия и защитниците му, както и по протеста на прокуратурата, е за явна несправедливост на наложеното наказание лишаване от свобода, поради което подсъдимият претендира за намаляването му, а прокурорът – за увеличаването му.

Апелативният съд подложи на внимателна преценка атакувания съдебен акт и в тази му част, и намира протеста за неоснователен, а въззивните жалби за частично основателни.

Правилно окръжният съд е определил наказанието по реда на чл.58а ал.1 от НК, а не при условията на чл.55 от НК. Обективно и правилно за смекчаващи отговорността обстоятелства са приети необремененото съдебно минало на подсъдимия, липсата на предходни противообществени прояви и криминалистични регистрации, обстоятелството, че настоящото деяние е изолирано в живота на подсъдимия, много добрите му характеристични данни, сравнително младата му възраст, факта, че е бил студент.

Правилно са отчетени и отегчаващите отговорността на подс.Я. обстоятелства, а именно причинените на постр.Ш. леки телесни повреди (независимо, че са несъставомерни), както и уплаха стрес на свид.Ш. и на свид.А. а.ова. Контролираният съд е направил извод, че не приема като отегчаващо обстоятелство размерът на причинената имуществена вреда, който е включен в правната квалификация на деянието, което напълно се

споделя от настоящия съд, поради което не следва да се цени като отегчаващо отговорността на подс.Я. значителната стойност на предмета на престъплението. Поради това наведеното в протеста в тази насока е неоснователно. Неоснователни са наведените доводи в протеста, че в негативен план следва да се цени високия обществен отзвук и отрицателна обществена оценка относно деянието, която се регулира с налагане на съответно наказание за извършителя чрез решението на съда, основано на база на събрания доказателствен материал по делото и вътрешното му убеждение, невлияещо се от трети лица. Не следва да се цени като отегчаващо обстоятелство и факта, че се касае за чужд гражданин, посетил Република България за извършване на умишлено престъпление в съучастие с друго лице, като веднага след деяние двамата са напуснали страната. Тези твърдения са изолирани в процеса и не почиват на доказателствата по делото, а и действително противоречат на разпоредбата на чл.11 от НПК, освен факта че подс.Я. и Т. веднага са напуснали страната, което също не може да се отчете като отегчаващо обстоятелство.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че обществената опасност на подсъдимия не е по-висока от обичайната за извършителите за този вид престъпление, изхождайки от добрите характеристични данни на подсъдимия, факта, че е студент, сравнително младата му възраст, също и обстоятелството, че случаят е инцидентен в неговия живот, няма изградени престъпни навици. Независимо, че деянието е извършено в светлата част на деня, в търговски обект - на публично място и са причинени несъставомерни телесни увреждания на свид.Ш., както и след предварителна подготовка от страна на подс.Я. и Т., свързана с набавянето на кабелни връзки, ръкавици, шапки и очила, все обстоятелства характеризиращи деянието, то правилно съдът не е приел, че се касае за по-висока обществена опасност на подсъдимия от обичайната, обуславяща се от действително извършените от него действия. В подкрепа на това е факта, че действията на подс.Я. са ограничени, непродължителни и използваната от него сила не е свързана с нанасяне на удари на пострадалата, както и на влязлата по време на извършване на деянието свидетелка. В тази връзка въззивният съд намира за неоснователно твърдяното от защитата, че не е имало предварителна подготовка за извършване на процесното деяние, поради което правилно не е отчетено от съда като характеризиращо подсъдимия в позитивен план. Въззивната

инстанция намира, че необремененото съдебно минало и липса на регистрирани противообществени прояви сочи, че настоящото деяние е инцидентно за подсъдимия, което не налага по-продължителното му изолиране от обществото и не го характеризира негативно.

Макар въззивният съд да прецени, че е завишена обществената опасност на деянието по принцип, то намира, че е неправилна преценката на първата инстанция, че обществената опасност на конкретното престъпление е по-висока от обичайната за този вид деяния, тъй като самите характеристики на престъпното поведение на подс.Я. не се отличават от обичайните случаи на грабеж. В подкрепа на това е обстоятелството, че упражнената спрямо постр.Ш. сила, нейната сравнително кратка продължителност, интензитет, които правилно са отчетени от проверяваната инстанция, но неправилно е отчетено, че деянието не е инцидентно в живота на подсъдимия. Напротив, подс.Я., независимо, че се е снабдил с кабелни връзки, ръкавици, шапки и очила, заедно с другия извършител Т., то не се установи по делото и няма налични доказателства да е участвал в извършването на друго престъпление или противообществена проява, както и че е посетил България именно с цел извършване на престъпление и то умишлено. В този ред на мисли, въззивната инстанция намира, че спрямо свид.а.ова, появила се в заложената къща по време на извършване на грабежа и влязла през незатворената врата на помещението, не е упражнена сила, а подсъдимият ѝ казал да е тиха и да сядат на пода. След това двамата - подс.Я. и Т., напуснали заложената къща. Действително по делото няма доказателства, че подсъдимият предварително е оглеждал мястото на извършване, че е избрал точния обект, но у него са били налични кабелни връзки, ръкавици, шапки и очила, които е използвал по време на извършване на грабежа, което говори за предварителна подготовка за извършване на деянието. Правилно съдът е отчетел, че деянието е извършено в светлата част на денонощието, в търговски обект, където не е имало клиенти, но тези обстоятелства не определят по-висока обществена опасност на настоящото деяние от обичайната, в какъвто аспект е неправилен извода на окръжния съд.

Въззивният съд намира, че наказанието на подс.Я., правилно е определено при условията на чл.54 от НК, отчитайки смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и степента на обществена опасност на дееца, но надценявайки степента на обществена опасност на

деянието, която не е по-висока от обичайната за този вид престъпления. Правилно окръжният съд не е приложил разпоредбата на чл.55 от НК, предвид липсата на многобройни или изключителни смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, като наличните такива не са толкова значими по своя брой и тежест, за да направят и най-лекото, предвидено в закона наказание несъразмерно тежко за извършеното. В конкретния казус направеното от подс.Я. самопризнание в съдебната фаза, е съобразено със съдебната практика – постоянна и задължителна такава (ТР № 1/2009г., ОСНК, ВКС – т.7), която приема, че в процедурата по чл.373 т.2 от НПК, признаването на фактите не следва да се третира като допълнително смекчаващо обстоятелство, освен ако не съставлява елемент от цялостно, обективно процесуално поведение при досъдебното разследване и е спомогнало за своевременно разкриване на престъплението и извършителя. В случая подс.Я. след извършване на деянието е напуснал Бълтария, като е бил задържан в Руската Федерация и екстрадиран в страната ни. По този начин той не е спомогнал за установяване и разкриване на деянието, поради което неговото самопризнание не може да се отчита като смекчаващо отговорността му.

При индивидуализация на наказанието, контролираният съд е наложил наказание на подс.Я. между средния и минималния размер, определен от закона, при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. По този начин наказанието е определено в пределите на приложимата норма от особената част на НК, но в завишен размер. Съобразявайки смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, подробно изброени, въззивният съд намира, че наказанието на подс.Я. следва да се определи при значителен превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства в размер, близък към минималния. Настоящата инстанция намира за най-подходящ размер на наказанието шест години лишаване от свобода, който е близък до минималния размер на наказанието и отчита всички относими към определяне на наказанието обстоятелства. Спазвайки правилата на съкратеното съдебно следствие и императивната норма на чл.58а ал.1 от НК, това наказание следва да бъде намалено с една трета до окончателен размер от четири години лишаване от свобода, което на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС също следва да се търпи при първоначален общ режим. Така определеното наказание по вид и размер, въззивната инстанция намира за справедливо,

съответно на извършеното и личността на извършителя, както и способно да съдейства в максимална степен за постигане целите по чл.36 от НК.

В съответствие със закона правилно е приспаднато времето, през което подс.Я. е бил задържан и бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от 13.01.2021г. до влизане на присъдата в сила. На 22.01.2020г. в ОП Бургас бил получен факс с рег.№ А-2115/22.01.2020г. на ДМОС до ВКП, отдел „Международен“, видно от който обявеният за международно издирване подс.Я. бил задържан на 21.01.2020г. на летище „Шереметиево“ в гр.Москва, Спрямо подс.Я. била осъществена екстрадиция, подсъдимият бил доведен на територията на Република България на 13.01.2021г., задържан за 72 часа (Постановление на ОП Бургас от 28.08.2019г. за задържане за 72 часа, считано от датата на задържането на подс.Я. на територията на Република България – л.29-л.31, т.VIII от ДП). На 16.01.2021г. лично му било предявено обвинението, като съдът му взел мярка за неотклонение задържане под стража (Определение № 4/16.01.2021г. по ЧНД № 39/2021г. по описа на БОС – л.56-л.57, т.VIII от ДП).

Неоснователно е оплакването на подсъдимия за зачитане на времето, през което е бил в затвора в Руската Федерация – 11 месеца и 27 дни, т.е. от наложеното наказание да бъде приспаднато времето, през което подсъдимият е бил задържан при изпълнение на молбата за правна помощ, преди довеждането му на територията на Република България. Съобразявайки задължителната тълкувателна практика - ТР № 1/2002г., н.д.№ 2/2002г., ВКС (т.3.3), времето на задържане от органи на чужда държава при искане за екстрадиция на лице не се зачита при задържането под стража, защото задържането в чужда държава не е мярка за процесуална принуда, а средство за реализиране на института на екстрадицията. В настоящия казус подс.Я. е задържан в Руската Федерация по повод искане за екстрадиране и не се касае за някои от хипотезите на чл.7 от НК за приспадане на задържането в чужбина, т.е. за български граждани, извършили престъпления в чужбина или за чужденци, извършили в чужбина престъпления от общ характер, с които се засягат интересите на Република България или на български граждани. Подсъдимият ДМ. ЯН. е молдовски гражданин, извършил престъпление от общ характер в Република България, поради което не следва да се зачита времето му на задържане в Руската Федерация във връзка с екстрадирането

му в Република България, което не е мярка за процесуална принуда, а е във връзка с осъществяване на екстрадицията на подсъдимия.

С оглед на постановената осъдителна присъда и на основание чл.189 ал.3 от НПК, правилно съдът е присъдил в тежест на подсъдимия ДМ. ЯН. направените по делото разноси, указвайки да бъдат заплатени по сметка на органа, който ги е направил, за изготвените експертизи, а именно сума в размер на 3180.03 лева по сметка на ОД МВР Бургас.

След извършената проверка на атакуваната присъда, настоящата инстанция не намери допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Изводите на решаващия съд са направени след цялостен, задълбочен и правилен анализ на събраните доказателства, поради което правилно е приложен и материалния закон.

Предвид гореизложените съображения, Апелативен съд гр.Бургас намери, че атакуваната присъда следва да се измени в частта относно наложеното наказание лишаване от свобода на подс.Я. за извършено от него престъпление по чл.199 ал.1 т.1 от НК, вр. чл.198 ал.1 от НК, като го намали наложеното наказание лишаване от свобода от пет години на четири години, което на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС следва да изтърпи също при първоначален общ режим, в която част не следва да се изменя присъдата. В останалата част присъдата следва да се потвърди.

Съобразявайки изложените аргументи, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 39/13.12.2021г., постановена по НОХД № 1201/2021г. по описа на Бургаски окръжен съд, като НАМАЛЯВА наложеното наказание лишаване от свобода от пет години на ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____